

اثرات کاربرد پتاسیم و روی در زراعت ذرت علوفه‌ای

عبدالحسین ضیائیان*¹

چکیده

ذرت (*Zea mays L.*) از مهمترین نباتات زراعی کشور است. پتاسیم و روی نیز دو عنصر ضروری مورد نیاز گیاهان مختلف از جمله ذرت می‌باشند که نیاز ذرت به آن‌ها نسبتاً بالاست. به منظور بررسی تأثیر کاربرد روی و مقادیر و منابع مختلف پتاسیم بر عملکرد کمی و کیفی ذرت علوفه‌ای، در سال 1381، یک تحقیق مزرعه‌ای در ایستگاه تحقیقات خاک و آب کرج با پتاسیم و روی قابل جذب به ترتیب 189 و 0/69 میلی‌گرم در کیلوگرم خاک، اجرا شد. در این تحقیق 12 تیمار کودی شامل سه سطح پتاسیم (صفر، 50 و 100 کیلوگرم در هکتار اکسید پتاسیم)، دو منبع کود پتاسه (کلرید پتاسیم و سولفات پتاسیم) و دو سطح روی (صفر و 10 کیلوگرم در هکتار روی خالص از منبع سولفات روی) بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار مقایسه شدند. کلیه عملیات زراعی بر اساس توصیه‌های تحقیقاتی انجام گرفت. نتایج یک ساله تحقیق نشان داد که مصرف توأم و منفرد پتاسیم و روی موجب ایجاد اختلاف معنی‌داری در عملکرد علوفه (با رطوبت 14%) غلظت‌ها و جذب این عناصر شد (0/05/0/05). اما در مجموع کاربرد توأم آن‌ها در مقایسه با مصرف منفرد هر یک از دو عنصر تأثیر بیشتری بر تولید علوفه و بیشتر پارامترهای مورد مطالعه داشت. بالاترین و پائین‌ترین عملکرد علوفه به ترتیب به میزان 17404 و 12080 کیلوگرم در هکتار از تیمارهای $K_{50}S_2Zn_{10}$ (مصرف توأم 50 کیلوگرم در هکتار اکسید پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم و 10 کیلوگرم در هکتار روی) و تیمار شاهد بدست آمد. هر چند تفاوت معنی‌داری بین دو منبع کود پتاسه مشاهده نشد اما در مجموع سولفات پتاسیم تأثیر بیشتری بر پارامترهای مورد مطالعه داشت.

واژه‌های کلیدی: پتاسیم، روی، ذرت علوفه‌ای.

مقدمه

مقایسه با خاک‌های زیر کشت ذرت دانه‌ای، مقدار تخلیه پتاسیم بسیار بیشتر باشد به طوری که توصیه کودهای پتاسیم دار در زراعت‌هایی که بعد از ذرت علوفه‌ای کشت می‌شوند بایستی به مراتب بیش از مقادیر کود پتاسیمی باشد که بعد از زراعت ذرت دانه‌ای کشت می‌شوند (لاگرید و همکاران، 1999). در رابطه با نقش پتاسیم در تولید، باجوا (1993) ضمن انجام آزمایشی در لاهور پاکستان، اثرات دو منبع مختلف پتاسیم (سولفات و کلرید) بر دو محصول ذرت و پنبه را مطالعه نمود و نشان داد که هر دو کود اثرات مثبتی بر افزایش عملکرد داشتند اما سولفات پتاسیم به خاطر داشتن آنیون سولفات نسبت به کلرید پتاسیم اثر بیشتری بر افزایش عملکرد داشت. ماجدی و خادمی (1378) نیز در تحقیقات خود نشان دادند که در

ذرت یکی از محصولات مهم استراتژیک و در عین حال پر توقع می‌باشد. بنابر گزارش کراوس (1994) مقدار برداشت پتاسیم توسط ذرت حتی از نیتروژن بیشتر است. این نبات در طول روز حدود 5 کیلوگرم در هکتار پتاسیم برداشت می‌کند که این مقدار برداشت در مقایسه با برداشت پتاسیم توسط بسیاری از نباتات نسبتاً بالا است. از طرف دیگر، بر اساس تحقیقات انجام شده پتاسیم عمدتاً در برگ‌ها و در اندام‌های هوائی تمرکز می‌یابد. در غلات بیش از 70% از پتاسیم در کاه و کلش تجمع می‌یابد با توجه به این که در زراعت ذرت علوفه‌ای، بر خلاف ذرت دانه‌ای، کلیه اندام‌های هوائی از مزرعه خارج می‌شوند، انتظار می‌رود که در خاک‌های زیر کشت این نبات در

1- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس،

* وصول: 83/3/18 و تصویب: 84/6/7

بر اساس روش‌های متداول در موسسه تحقیقات خاک و آب (علی‌احیائی، 1373) آنالیز شد (جداول یک و دو). مقادیر K50 و Zn10 بر اساس حدود بحرانی این دو عنصر (ملکوتی و غیبی، 1376) به ترتیب 250 و یک میلی‌گرم در کیلوگرم خاک انتخاب گردید. منابع تأمین کننده پتاسیم، کلرید و سولفات پتاسیم و منبع تأمین کننده روی، سولفات روی بود. دیگر کودهای مورد نیاز آزمایش بر مبنای آزمون خاک محاسبه و مصرف گردید. ثلث کود ازته همراه با سایر کودهای لازم شیمیائی قبل از کشت، ثلث دیگر ازت در مرحله 6-7 برگی و مابقی در مرحله ظهور گل‌های نر استفاده شد. کلیه عملیات زراعی بر اساس توصیه تحقیقات و بطور یکسان در کلیه تیمارها اجرا گردید. قبل از برداشت در هر کرت، 10 تک بوته انتخاب، ارتفاع و قطر بوته‌ها تعیین، میانگین آن‌ها محاسبه و مورد آنالیز آماری قرار گرفتند. برداشت محصول از هر کرت از دو پشته وسط و در سطح 10 متر مربع انجام و عملکرد ماده خشک محاسبه شد. بعد از برداشت از کلیه تیمارها نمونه گیاهی برداشت و برای آنالیز آزمایشگاهی به آزمایشگاه ارسال شد و بر اساس دستورالعمل‌های موجود (امامی، 1375) تجزیه شدند. نتایج حاصله با نرم افزار MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری و گروه‌بندی میانگین از طریق آزمون دانکن در سطح آماری پنج درصد انجام گرفت. مقدار کارائی زراعی نیز بر اساس رابطه زیر محاسبه گردید (هاشمی دزفولی و همکاران، 1373):

$$\text{کارائی زراعی} = \frac{\text{عملکرد در قطعه‌ایی که کود مصرف کرده است (کیلوگرم)} - \text{عملکرد در قطعه شاهد (کیلوگرم)}}{\text{مقدار کود مصرف شده (کیلوگرم)}}$$

نتایج و بحث

الف - خصوصیات فیزیکی شیمیائی خاک

جداول یک و دو به ترتیب میانگین نتایج تجزیه خاک و آب مزرعه مورد مطالعه را نشان می‌دهند:

ب - تأثیر تیمارهای کودی بر پاسخ‌های گیاهی تأثیر تیمارهای مختلف بر عملکرد علوفه

نمودار یک اثرات منفرد روی و پتاسیم و نمودار دو اثرات توأم این دو عنصر را بر عملکرد علوفه نشان می‌دهند. با توجه به نتایج نمودار یک، اثرات منفرد روی و پتاسیم موجب افزایش معنی‌داری در سطح 5% در عملکرد علوفه شده بود. از بین سه سطح پتاسیم کاربردی، حداکثر میانگین علوفه به میزان 15811 کیلوگرم در هکتار از کاربرد 50 کیلوگرم در هکتار اکسید پتاسیم در حالی

خاک‌هایی که میزان پتاسیم قابل استفاده آن‌ها به اندازه کافی نمی‌باشد، جایگذاری عمقی سولفات پتاسیم می‌تواند نقش اساسی در افزایش عملکرد ذرت داشته و باز یافت کودها را تا 50 درصد افزایش دهد. از طرف دیگر ذرت از جمله نباتات حساس به کمبود روی است. در بین گیاهان زراعی و مقایسه آنان با یکدیگر، گیاه ذرت نیازی در حد متوسط به آهن، منگنز و احتیاج زیادی به روی دارد (پیس و بیتون، 1997). شرایط حاکم بر خاک‌های ایران از جمله آهکی بودن، pH بالا و همچنین مصرف بی رویه و زیاد از حد کودهای فسفره موجب کاهش فراهمی روی در این خاک‌ها شده است. تحقیقات زیادی در رابطه با نقش موثر روی در افزایش عملکرد ذرت انجام شده است (کریمیان، 1995، مفتون و کریمیان 1980، ضیائی‌ان و ملکوتی، 1376 و فتحی، 1384). هر چند در رابطه با تأثیر پتاسیم و روی در تولید ذرت تحقیقات زیادی صورت گرفته است اما بیشتر آزمایشات انجام شده بر روی ذرت دانه‌ای بوده است با توجه به تفاوت در میزان نیاز و تفاوتی که در میزان برداشت عناصر غذائی از جمله روی و پتاسیم توسط ذرت دانه‌ای و ذرت علوفه‌ای وجود دارد، این تحقیق با هدف بررسی اثرات منفرد و توأم روی و پتاسیم بر تولید ذرت علوفه‌ای اجرا شد.

مواد و روش‌ها

در سال 1381 و به منظور بررسی تأثیر روی و مقادیر و منابع مختلف پتاسیم بر عملکرد کمی و کیفی ذرت علوفه‌ای، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با 12 تیمار کودی در سه تکرار، در ایستگاه خاک و آب کرج با پتاسیم و روی قابل جذب به ترتیب 189 و 0/69 میلی‌گرم در کیلوگرم خاک، اجرا شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از:

سطوح پتاسیم منبع پتاسیم سطوح روی

- 1 - بدون مصرف پتاسیم (K0)
- 2 - مصرف 50 کیلوگرم در هکتار K_2O (K50) کلرید پتاسیم (S1) بدون مصرف روی (Zn0)
- 3 - مصرف 100 کیلوگرم در هکتار K_2O (K100) × سولفات پتاسیم (S2) × مصرف 10 کیلوگرم در هکتار روی (Zn10)

مساحت هر کرت 24 متر مربع، شامل 5 پشته به فواصل 60 سانتیمتر و طول 8 متر بود. 4 پشته وسط کاشت و پشته پنجم نکاشت باقی ماند و مرز محسوب گردید. بین دو تکرار نیز 3 متر فاصله بود. وارپته مورد مطالعه، ذرت رقم سینگل کراس 704 به میزان 25 کیلوگرم در هکتار مصرف گردید. قبل از کشت یک نمونه آب و از هر تکرار یک نمونه مرکب خاک از عمق 0-30 سانتی متری تهیه و

معنی دار بود و کلرید پتاسیم تأثیر بیشتری بر غلظت پتاسیم در علوفه داشت. از لحاظ غلظت روی در علوفه نیز اختلاف آماری معنی داری بین سطوح و دو منبع کود پتاسیم وجود نداشت (جدول 3). بنظر می‌رسد با توجه به بالاتر بودن عملکرد ناشی از کاربرد سولفات پتاسیم، بالا بودن غلظت در تیمارهای کلرید پتاسیم ناشی از اثر رقت باشد. اما کاربرد روی سبب افزایش معنی داری در غلظت روی در علوفه گردید (جدول 4). این یافته نتایج بدست آمده از ضیائیان و ملکوتی (1376) را تأیید می‌کند.

تأثیر تیمارهای مختلف بر جذب پتاسیم و روی توسط علوفه
با توجه به افزایش عملکرد ناشی از کاربرد پتاسیم و افزایش عملکرد و افزایش غلظت روی در اندام‌های هوایی در اثر کاربرد روی، در اثر کاربرد پتاسیم و روی میزان جذب کل هر دو عنصر در گیاه افزایش یافته است. با توجه به نتایج جدول 5، کاربرد پتاسیم سبب افزایش جذب کل پتاسیم گردید اما این افزایش از لحاظ آماری در مورد هر دو منبع کودی معنی دار نبود. کاربرد روی نیز هر چند جذب کل پتاسیم توسط علوفه را از 231 کیلوگرم در هکتار به 259 کیلوگرم در هکتار بالا برده بود اما این افزایش نیز معنی دار نبود. بنظر می‌رسد بالا بودن ضریب تغییرات در آنالیزهای آزمایشگاهی دلیل اصلی این موضوع باشد.

تأثیر تیمارهای مختلف بر دیگر پارامترهای اندازه‌گیری شده
بر اساس نتایج بدست آمده، در مجموع کاربرد پتاسیم یا روی به تنهایی تأثیر معنی داری بر ارتفاع و قطر بوته‌ها نداشت اما هر یک از آن‌ها توانستند جذب کل ازت، فسفر، آهن و منگنز را افزایش دهند. از آنجائی که جذب کل یک عنصر تابعی از دو عامل غلظت آن عنصر در گیاه و میزان عملکرد دارد، طبیعی است که با تغییر غلظت یک عنصر در گیاه و با تغییر در عملکرد ناشی از مصرف آن عنصر، میزان جذب کل آن عنصر در گیاه تغییر می‌یابد. بنظر می‌رسد بالا رفتن عملکرد ناشی از کاربرد پتاسیم یا روی عامل اصلی افزایش میزان جذب کل ازت، فسفر، آهن و منگنز در علوفه باشد. نتایج بدست آمده نشان داد که در هیچیک از پارامترهای اندازه‌گیری شده، اختلاف آماری معنی داری بین دو منبع کود پتاسیم مشاهده نشد. کاربرد توأم پتاسیم و روی نیز هرچند سبب افزایش میزان جذب ازت، فسفر، آهن و منگنز گردید اما این افزایش از لحاظ آماری معنی دار نبود.

بدست آمد که تفاوت معنی دار با کاربرد 100 کیلوگرم در هکتار اکسید پتاسیم نداشت اما کاربرد هر دو سطح پتاسیم موجب افزایش عملکرد معنی داری نسبت به شاهد شدند. کاربرد روی به تنهایی نیز موجب حدود 1200 کیلوگرم در هکتار افزایش علوفه نسبت به شاهد گردید که از لحاظ آماری با سطح صفر روی اختلاف معنی داری در سطح 5% داشت.

بر اساس نتایج بدست آمده از نمودار دو، هر چند از لحاظ آماری اختلاف معنی داری بین دو منبع کود پتاسیمی مشاهده نگردید اما در مجموع سولفات پتاسیم برتر از کلرید پتاسیم بود. این نتیجه نشان می‌دهد که در شرایط خاکی مشابه شرایط فوق می‌توان هر دو منبع کودی را توصیه نمود. اما به لحاظ وجود یون سولفات در سولفات پتاسیم و ضروری بودن این عنصر برای گیاهان و بخصوص با توجه به ماهیت آهکی بودن خاک‌های کشور اولویت با سولفات پتاسیم است. این نتیجه با نتایج بدست آمده از آزمایش باجوا (1993) موافق بود. وی گزارش نموده است که به خاطر وجود آنیون سولفات در سولفات پتاسیم، سولفات پتاسیم نسبت به کلرید پتاسیم اثر بیشتری در افزایش عملکرد داشت. علاوه بر این بر اساس اطلاعات بدست آمده از آزمایش (نمودار دو)، اثرات متقابل پتاسیم و روی بر عملکرد علوفه خشک در سطح پنج درصد معنی دار بود. بالاترین و پائین ترین عملکرد علوفه (با رطوبت 14%) به ترتیب به میزان 17404 و 120180 کیلوگرم در هکتار از تیمارهای $K_{50}S_2Zn_{10}$ و تیمار شاهد بدست آمد در تیمار مزبور علاوه بر کودهای مصرف شده در تیمار شاهد، 50 کیلوگرم در هکتار اکسید پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم همراه با 10 کیلوگرم در هکتار مصرف شده بود. این تیمار در مقایسه با تیمار شاهد که در آن نه پتاسیم و نه روی مصرف شده بود، حدود 5 تن در هکتار و در مقایسه با تیمار چهارم که در آن تنها 40 کیلوگرم در هکتار سولفات روی مصرف شده بود حدود 3 تن در هکتار افزایش عملکرد داشت.

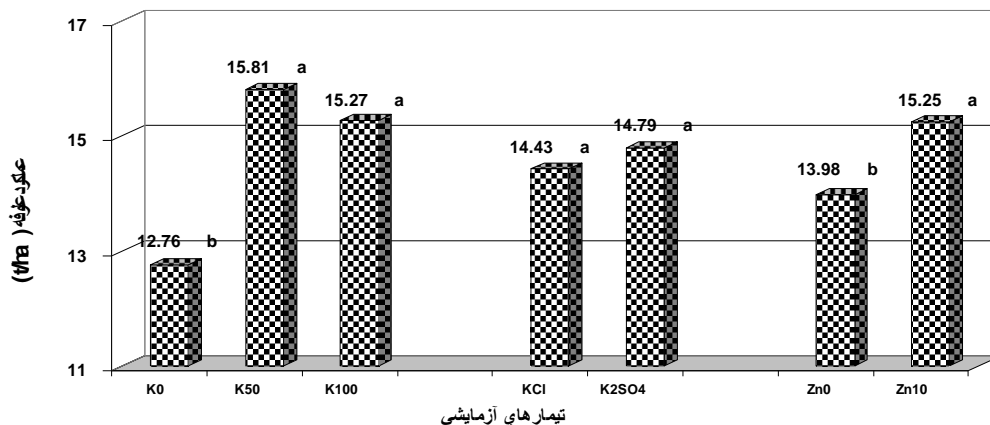
تأثیر تیمارهای مختلف بر غلظت پتاسیم و روی در علوفه
با کاربرد روی میانگین غلظت پتاسیم در علوفه افزایش معنی داری در سطح 0/05 یافت به طوری که با کاربرد 40 کیلوگرم در هکتار سولفات روی، غلظت پتاسیم از 1/65 به 1/70 درصد افزایش یافت. هرچند منابع مختلف پتاسیم موجب ایجاد اختلاف ناچیزی در غلظت پتاسیم در علوفه شدند اما این اختلاف از لحاظ آماری

جدول ۱ - میانگین نتایج تجزیه فیزیکوشیمیایی خاک مزرعه مورد آزمایش

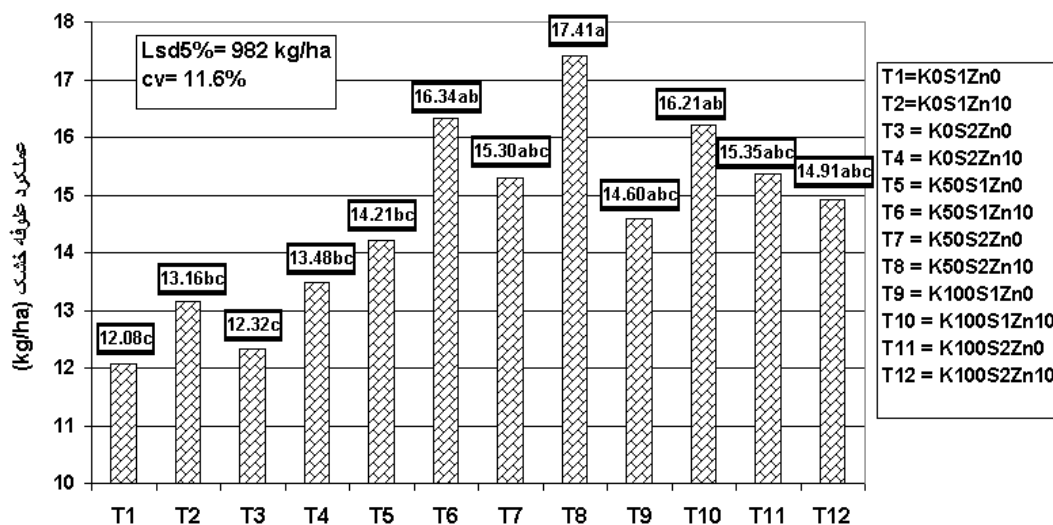
Zn	Fe	Mn	Cu	K	P	O.C	T.N.V	pH	Ec
mg.kg ⁻¹						(%)	(%)		(ds.m ⁻¹)
0/69	6	12	1/2	189	8/4	0/49	14	7/7	0/95

جدول ۲ - نتایج تجزیه شیمیایی آب آبیاری مزرعه مورد آزمایش

SAR	مجموع کاتیون ها	سدیم	منیزیم	کلسیم	مجموع آنیون ها	کلر	بی کربنات	Ec	pH
	Cmol.lit ⁻¹							(ds.m ⁻¹)	
۰/۳۵	۴/۵	۰/۵	۰/۵	۳/۵	۴/۹	۰/۷	۴/۲	۰/۴۲	۷/۷

نمودار ۱- تأثیر تیمارهای مختلف بر عملکرد علوفه خشک

نمودار ۲- تأثیر تیمارهای مختلف بر عملکرد علوفه خشک

جدول ۳ - تأثیر تیمارهای مختلف بر میانگین غلظت پتاسیم در علوفه (درصد)

میانگین	کلرید پتاسیم			سولفات پتاسیم			
	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	
۱/۶۶ b	۱/۷۵ ab	۱/۶۵b	۱/۶۵ b	۱/۵۰ c	۱/۷۱ B	۱/۶۷ b	Zn ₀
۱/۷۰ a	۱/۶۷ b	۱/۷۰ a	۱/۸۳ a	۱/۶۶ b	۱/۶۸ b	۱/۷۱ b	Zn ₁₀
	۱/۷۱	۱/۶۸	۱/۷۴	۱/۵۸	۱/۷۰	۱/۶۹	
		۱/۷۱a			۱/۶۶B		میانگین

جدول ۴ - تأثیر تیمارهای مختلف بر میانگین غلظت روی در علوفه (میکرو گرم بر گرم)

میانگین	کلرید پتاسیم			سولفات پتاسیم			
	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	
۱۸b	۱۷b	۱۶ b	۱۷ b	۱۸ ab	۲۳ ab	۱۷ ab	Zn ₀
۲۴a	۲۶ a	۲۴ ab	۲۳ ab	۲۵ ab	۲۷ a	۲۰ ab	Zn ₁₀
	۲۲	۲۰	۲۰	۲۲	۲۵	۱۹	میانگین

جدول ۵ - تأثیر تیمارهای مختلف بر میانگین جذب کل پتاسیم در علوفه (کیلوگرم در هکتار)

میانگین	کلرید پتاسیم			سولفات پتاسیم			
	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	
۲۳۱	۱۹۷ bc	۲۴۸ abc	۲۴۱ abc	۱۸۵ c	۲۶۲ abc	۲۵۵ ab	Zn ₀
۲۵۹	۲۱۷ abc	۲۷۲ ac	۲۹۵ a	۲۲۳ abc	۲۹۳ a	۲۵۴ ab	Zn ₁₀
	۲۰۷	۲۶۰	۲۶۸	۲۰۴	۲۷۸	۲۵۵	
		۲۴۵			۲۴۶		میانگین

جدول ۶ - تأثیر مقادیر مختلف پتاسیم و روی بر میانگین جذب کل روی در علوفه (گرم در هکتار)

میانگین	کلرید پتاسیم			سولفات پتاسیم			
	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	K ₀	K ₅₀	K ₁₀₀	
۲۵۴	۲۰۱ c	۲۲۲ bc	۲۵۴ Bc	۲۲۹ c	۲۵۵ ab	۲۵۸ bc	Zn ₀
۳۶۹	۳۴۶ abc	۳۹۸ ab	۳۷۵ abc	۳۳۴ abc	۴۷۵ a	۲۸۹ abc	Zn ₁₀
	۲۷۳	۳۱۵	۳۱۵	۲۸۱	۴۱۵	۲۷۴	
		۳۰۱			۳۲۳		میانگین

جدول ۷ - تأثیر تیمارهای مختلف کودی بر میانگین برخی صفات مورد اندازه‌گیری

تیمارها	جذب کل منگنز (g ha ⁻¹)	جذب کل آهن (g ha ⁻¹)	جذب کل فسفر (kg ha ⁻¹)	جذب کل ازت (kg ha ⁻¹)	قطر ساقه (mm)	ارتفاع بوته ها (cm)
K0S1Zn0	1229	1469	27/5	309	16/5	196 b
K0S1Zn10	1324	2412	31/1	338	17/5	222 a
K0S2Zn0	1249	1622	27/9	278	16/7	219 a
K0S2Zn10	1391	2467	32/5	326	17/5	220 a
K50S1Zn0	1525	2666	33/2	342	16/7	214 a
K50S1Zn10	1682	2194	40/6	457	17/3	223 a
K50S2Zn0	1810	2784	37/7	406	16/4	224 a
K50S2Zn10	1834	3077	43/7	470	17/1	220 a
K100S1Zn0	1186	2197	30/9	329	17/5	210 ab
K100S1Zn10	1836	2120	43/8	438	17/6	208 ab
K100S2Zn0	1600	2428	33/9	353	16/9	211 ab
K100S2Zn10	1590	2691	35/3	383	17/2	208 ab
CV	10/6	19/4	15/9	14/9	5/6	4/9
Lsd 5%	274	402	9/4	93/1	0/11	59/1

جدول ۸ - کارائی زراعی تیمارهای مختلف مورد مطالعه

تیمارها	عملکرد علوفه (kg.ha ⁻¹)	کود مصرفی (kg.ha ⁻¹)	کارائی زراعی (%)
K0(SOP)	۱۲۹۰۰	۰	-
K50(SOP)	۱۶۳۵۱	۱۰۰	۳۴/۵۱
K100(SOP)	۱۵۱۲۰	۲۰۰	۱۱/۱۵
K0(MOP)	۱۲۶۲۰	۰	-
K50(MOP)	۱۵۲۷۱	۸۴	۳۱/۵۶
K100(MOP)	۱۵۴۰۴	۱۶۸	۱۶/۵۷
Zn0 (ZnSO ₄)	۱۳۹۷۶	۰	-
Zn10 (ZnSO ₄)	۱۵۲۵۰	۴۰	۳۱/۸۵

ج - مطالعه کارائی زراعی تیمارهای مختلف

با توجه به نتایج بدست آمده از کاربرد تیمارهای مختلف، کارائی زراعی آن‌ها تعیین گردید (جدول 8). بر اساس نتایج این جدول با بالا بردن میزان کود پتاسیم مصرفی و بدون توجه به منبع کودی، کارائی زراعی کاهش یافت. در مورد پتاسیم و بخصوص با توجه به قدرت خاک در تثبیت زیاد آن در خاک، این موضوع می‌تواند بیانگر این واقعیت باشد که کاربرد زیادی یک عنصر و بخصوص عنصری مانند پتاسیم، موجب افزایش تثبیت آن عنصر در خاک می‌شود. با این حال با توجه به تحرک کم پتاسیم در خاک خطر شستشوی این عنصر از خاک بسیار کم است و بیشتر بصورت پتاسیم تثبیت شده در آمده و به عنوان ذخیره در خاک باقی می‌ماند. بورگر و مالارینو (2001)، وین و جانوویک (2001) و وین و وین (2002) اعتقاد دارند که عدم جایگذاری مناسب کودهای پتاسیمی می‌تواند دلیلی

بر عدم پاسخ و یا پاسخ کم گیاه به کاربرد کودهای پتاسیمی باشد. بر اساس گزارشات این محققین پخش سطحی کودهای پتاسیمی می‌تواند راندمان مصرف این کودها را پائین آورد در حالی که جایگذاری عمقی آنها می‌تواند این راندمان را تا حد قابل قبولی افزایش دهد. در مورد روی نیز کارائی جذب پائین است و به همین دلیل می‌توان از اثرات باقیمانده کودهای حاوی روی در سال‌های بعد استفاده نمود. با توجه به یک ساله بودن این تحقیق، افزایش کارائی زراعی این دو عنصر در ذرت قابل تحقیق می‌باشد.

در مجموع باید توجه داشت که دانستن مقدار پتاسیم قابل جذب به تنهایی برای توصیه کودی کافی نبوده و سایر عوامل از قبیل درصد رس و ظرفیت تبادل کاتیونی نیز بایستی مد نظر قرار گیرد. با سنگین شدن بافت خاک و افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی، حد بحرانی پتاسیم نیز

افزایش یافت. میزان جذب کل عناصر توسط گیاهان تابع دو عامل غلظت و عملکرد است. هر چند که برخی مواقع کاربرد یک عنصر بعلت همکنش با عنصر دیگر، مثلاً روی با آهن و یا روی با فسفر می‌تواند سبب کاهش غلظت عنصر دیگر گردد اما با توجه به افزایش عملکرد ناشی از کاربرد روی و پتاسیم در این آزمایش، افزایش جذب کل عناصر فوق توسط گیاه مورد مطالعه منطقی بنظر می‌رسد نتیجه این آزمایش، نتایج اخذ شده توسط الفتی را در سال 1371 مورد تأیید مجدد قرار می‌دهد و با مطالعات باجوا (1993)، و ماجدی و خادمی (1378) مطابقت داشت. بایستی توجه داشت که تحقیق فوق یک ساله بوده و برای دستیابی به نتایج دقیق تر تکرار آزمایش پیشنهاد می‌گردد.

افزایش می‌یابد و بطور تقریبی به ازاء افزایش هر 10 درصد رس خاک حد بحرانی پتاسیم 100 میلی‌گرم در کیلوگرم بالا می‌رود. از طرف دیگر ثابت شده است که ذرت در زمان حداکثر رشد، روزانه به 12 کیلوگرم در هکتار پتاسیم قابل استفاده نیازمند می‌باشد که تأمین این مقدار پتاسیم در هر روز از عهده کمتر خاک زراعی بویژه خاک زراعی تخلیه شده بر می‌آید (کراوس، 1999). در رابطه با اثرات روی براون و همکاران (1993) اعتقاد دارند در اثر کمبود روی تشکیل اندام‌های نر و دانه گرده آسیب دیده، عمل گرده افشانی مختل شده و در نتیجه عملکرد بشدت پایین می‌آید. این تحقیق همچنین نشان داد که در اثر مصرف روی و پتاسیم جذب برخی عناصر غذایی از جمله آهن، منگنز

فهرست منابع:

1. الفتی، منصور. 1371. تأثیر مقادیر مختلف ازت، فسفر و پتاسیم در تولید ذرت دانه‌ای. مجله علمی و پژوهشی خاک و آب، جلد 7 شماره 1. انتشارات موسسه تحقیقات خاک و آب. تهران، ایران.
2. امامی، عاکفه 1375. روش‌های تجزیه گیاه. نشریه فنی شماره 182. چاپ اول. موسسه تحقیقات خاک و آب، تهران، ایران.
3. فتحی، قدرت اله. 1384 تأثیر سولفات روی و سولفات پتاسیم بر رشد و عملکرد ذرت دانه‌ای. مجموعه مقالات نهمین کنگره علوم خاک ایران. جلد اول. انتشارات نشر آبخیز.
4. ضیائیان، عبدالحسین و محمد جعفر ملکوتی. 1376. بررسی آثار کودهای محتوی عناصر ریزمغذی و زمان مصرف آنها در افزایش تولید ذرت. اولین گردهمائی ملی کاهش مصرف سموم و استفاده بهینه از کودهای شیمیایی در کشاورزی، وزارت کشاورزی. کرج، ایران.
5. علی احیایی، مریم. 1373. شرح روش های تجزیه شیمیایی خاک، جلد 2، نشریه شماره 1024. موسسه تحقیقات خاک و آب تهران، ایران.
6. ماجدی، محمدرضا و زهرا خادمی. 1378. اثرات جایگذاری پتاسیم و فسفر روی محصول ذرت. همایش بین المللی کاربرد متعادل کود و پاسخ گیاه به پتاسیم. موسسه تحقیقات خاک و آب - موسسه بین المللی پتاسیم، تهران، ایران.
7. ملکوتی، محمدجعفر و محمدنبی غیبی. 1376. تعیین حد بحرانی عناصر غذایی محصولات استراتژیک و توصیه صحیح کودی در کشور. انتشارات نشر آموزش کشاورزی، کرج، ایران.
8. هاشمی دزفولی، ابوالحسن، عوض کوچکی و محمد بنابان. (ترجمه). 1374. افزایش عملکرد گیاهان زراعی. چاپ دوم. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ایران.
9. Bajwa, M. 1993. Effect of potassium on crop yield and quality in Pakistan. K availability of soils in West Asia and North Africa. IPI-SWRI, Tehran, Iran.
10. Borges, R. and A. P. Mallarino. 2001. Deep banding phosphorus and potassium fertilizers for corn managed with ridge tillage. Soil Sci. Soc. Am. J.: 65: 376-484.
11. Brown, P. H., I. Cakmak and Q. Zhang. 1993. Form and function of zinc in plants. pp. 93 – 106. In: A. D Robson (ed.). Zinc in soils and plants. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands
12. Karimian, N. 1995. Effect of nitrogen and phosphorus on zinc nutrition of corn in a calcareous soil. J. of Plant Nutri. 18(10)226-221

13. Krauss, A. 1994. Potassium in soils dynamic and availability. Iran Agrofood, export promoteion center, Tehran, Iran.
14. Krauss, A. 1999. Balanced fertilization: The key for sustainable crop production. International symposium on balanced fertilization and crop response to potassium. SWRI- IPI, Tehran, Iran.
15. Laegreid, M., O. C. Bockman and O. Kaarstad. 1999. Agriculture, Fertilizers and the Environment. CABI Publishing in association with Norsk Hydro ASA, Norway.
16. Mafton, M., and N. Karimian. 1980. Relative efficiency of two zinc sources for maize (*Zea mays* L.) in two calcareous soils from an arid area of Iran. *Angronomia*. 9: 771 –775.
17. Pais, I., and J. B. Jones Jr. 1997. The handbook of the trace element. Published by St . Luice Press.
18. Vyn, T. J. and K. J. Janovicek. 2001. Potassium placement and tillage system effects on corn response following long-term no till. *Agron J.* 93:487-495.
19. Yin, X. and T. J. Vyn. 2002. Residual effects of potassium placement and tillage system for corn on subsequent no-till soybean. *Agron. J.* 94:1112-1119.